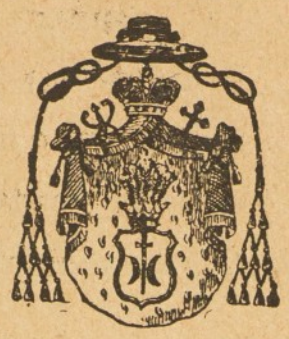

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1904. Выдано 15. Грудня Ч. XIII.

Ч. 70.

Ч. 3167. О обучаню молодежи шкôльнои въ читаню книгъ церковныхъ.

Часто доходятъ Насъ жалобы зъ кругôвъ Пр. Духовеньства походячî, що молодѣжь шкôльна не умѣє читати книгъ церковныхъ.

Щобы тому злому хоть въ части зарядити, вôдносивъ ся Епископ. Ординаріятъ до ц. к. Рады шкôльнои краєвои зъ представленємъ, щобы въ читанкахъ рускихъ помѣщано бôльше тексту церковного и щобы учителѣ тойже читати учили. На тоє заявила таяже Рада шкôльна краєва, що не має ничого противъ того, щобы въ читанкахъ рускихъ находило ся бôльше тексту церковного якъ до теперь, що однакъ она муситъ мати взглядъ на обовязуючî пляны науковî и на тоє обстоятельство, що такî читанки призначенî суть не лишь для гр. кат. учениковъ, але такожь для учениковъ лат. обряду и мойсеєвого вѣроисповѣданя.

Понеже намъ повинно много залежати на тôмъ, щобы нашь народъ умѣвъ читати книги церковнî и черезъ тоє брати живу участь въ богослуженю, то не сумнѣваємъ ся, що наше Преч. Духовеньство и само буде старати ся всѣми силами причиняти ся до того, щобы молодѣжь учила ся читати по церковному. Дуже добрымъ средствомъ до того булобы, колибы священники на годинѣ религіи читали зъ учениками и ученицями тексты церковнî, до чого особливо надає ся апостолъ и євангеліє, припадаюче въ найблисшу Недѣлю або найблисшій праздникъ.

Примѣчає ся, що ц. к. Рада школьна краєва заявила свою готовôсть дати безплатно школамъ народнымъ до розпорядимости вôдповѣдне число примѣрникôвъ выданого накладомъ ц. к. Выдавництва рускихъ книжокъ пôдручника пôдъ загл. „Апостолы и Євангелія на Недѣлѣ и праздники цѣлого року. Львôвъ 1900“.

Поручає ся прото Преч Духовеньству, занятому удѣлюванємъ науки религіи въ школахъ, на годинахъ религіи такожь запôзнавати молодѣжь школьну зъ текстомъ церковнымъ, а именно учити ю читати по церковному.

О певне число примѣрникôвъ высше реченои книжочки належитъ въ вôдповѣдный способъ постарати ся.

Пр. ОО. деканы и школьноординар. ОО. комисаръ будутъ звертати свою увагу на тоє читанє тексту церковного при посѣщеняхъ школъ.

Вкôнци поручає ся тую справу обговорити на найблисшôмъ соборчику, при котрôй то случайности належитъ пригадати собѣ тутешнѝ розпорядженя, дотычачѝ удѣлюваня науки религіи въ школахъ, а именно два литоґрафованѝ розпорядженя до урядôвъ деканальныхъ: зъ 14. мая 1898 ч. 2177 и зъ 23. лютого 1900 ч. 420, а такожь розпорядженє зъ дня 9. лютого 1903 ч. 482 (Вѣстникъ 1903 ч. IV)

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 17. Листопада 1904.

Ч. 71.

Ч. 6882. О молитвѣ забобонной.

Дôйшло до вѣдомости Еписк. Ординаріяту, що межи вѣрными тутешнои Епархіи розсылаєся письмами молитва, розпочинаюча ся словами: „О солодкій Іисусе“ зъ порученємъ такову переписати 9 разôвъ и розсылати ю щодня по однôй. Въ тыхъ письмахъ згадує ся, що Впреосв. Архіепископъ Вѣденьскій розôславъ тую молитву по цѣлôмъ свѣтѣ, надто обѣцює ся въ случаю выконаня порученя, що прошенє буде выслухане а грозится нещастємъ въ случаю занедбаня.

Въ правдѣ ся молитва не мѣститъ въ собѣ ничого противъ св. катол. вѣры, однакъ она не зôстала черезъ нѣякого катол. Епископа апробованою. Надто певною єсть рѣчею, що Впреосв. Архіепископъ Вѣденьскій зовсѣмъ не розсылавъ сеи молитвы по цѣлôмъ свѣтѣ, що и урядовымъ Своимъ рѣшенємъ оголосивъ.

Понеже высше поданѝ обѣтниця и загроза могутъ межи меньше образоваными вѣрными ширити суєвѣрство или забобонъ (vana observantia) а при тôмъ

непокоити вѣрныхъ на случай незахованя въ мовѣ будучого порученя, понеже дальше зъ вплываючихъ тутъ донесень видно, що забобонъ той въ самôй рѣчи ширится, Епископскій Ординаріятъ взывае Всеч. ОО. Душпастырôвъ и катихитôвъ, щобы пôдчиненыхъ собѣ вѣрныхъ поучили о невмѣстности переписованя и розсыланя згаданои или подôбнои молитвы, остерегли передъ забобонностю, церквою кат. заказаною и грѣшною, успокоили въ можливôй обавѣ передъ загрожеными нещастями и поручили евентуально полученѝ въ мовѣ будучѝ письма палити.

Вôдъ Еп. Ординаріята

Перемышль 29. Листопада 1904.

Ч. 72.

Ч. 6911. Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Добромили.

Ц. к. Рада шкôльна окружна въ Добромили оголошуе пôдъ днемъ 19. листопада 1904 ч. 1787. конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Добромили. Речинець конкурсу означить ц. к. Рада шкôльна краева въ своемъ Дневнику урядовôмъ.

О тôмъ повѣдомляе ся Преч. Духовеньство.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, 28. Листопада 1904.

Ч. 73.

Ч. 7074. Инструкція для шкôльноординаріятскихъ оо. комисарѣвъ.

I. Въ цѣли выконаня успѣшного надзору надъ наукою религіи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ повиненъ шкôльноординаріятскій о. комисаръ зазнакомитись:

а) зъ правилами катихитики и методики, котрѝ находятъ ся въ Богословію пастырскôмъ Дра Ю. Пелеша;

б) зъ законами и уставами шкôльными, котрѝ въ нашôмъ краю обовязуютъ (Збôрникъ уставъ и роспоряджень въ объемѣ шкôльництва народного, выд. ц. к. Рада шк. краева 1904).

в) зъ приписами дієцезальными, вôдносячими ся до практикъ религійныхъ въ школахъ (Вѣстникъ Еп. зъ р. 1902 ч. V. ст. 69);

г) зъ плянами науковыми, котрî Епископ. Ординаріятъ приписавъ для науки религіи въ школахъ (Вѣстникъ Епарх. зъ р. 1898 ч. V. ст. 64);

д) зъ инными роспорядженями въ тôмъ взглядѣ (зри роспоряджене зъ дня 17. листопада 1904. ч. 3167. въ нынѣшнôмъ числѣ Вѣстника Еп.).

II. Шкôльноординаріятскій о. комисарь довженъ хотяй оденъ разъ въ роцѣ шкôльнôмъ кожду школу, єму до надзору придѣлену, посѣтити.

III. Єсли при школѣ поставленый єсть катихитъ, то тойже має усталеный подѣлъ годинъ науки религіи предложити шкôльноординаріятскому о. комисарю, котрый въ кождôмъ часѣ може науку религіи въ такой школѣ візитувати.

IV. Єсли же душпастырь удѣляє науку религіи въ школѣ, то на соборчикахъ деканальныхъ, або при инной случайности, порозумѣютъ ся шкôльноорд. оо. комисарѣ зъ душпастырями, коли въ ихъ школахъ припадає наука религіи и коли будутъ тîже школы візитувати. Впрочѣмъ повѣдомитъ по можности шкôльноордин. о. комисарь передъ самою візитаціею школы о дни свого приѣзду, щобы душпастырь евентуальнî иншî занятія свои въ парохіи мôгъ на часъ полагодити

V. Прибувши до школы, зажадає шкôльноорд. о. комисарь вôдъ дотычного душпастыря а взглядно вôдъ о. катихита дневника лекційного, окремо для религіи заложеного, въ котрôмъ записує ся коротко матерія, взята въ поодинокихъ годинахъ, щобы мôгъ пôзнати станъ науки рилигіи въ данôй школѣ.

VI. Потôмъ вôдбуває ся лекція науки религіи, котру переводитъ о. катихитъ а взглядно душпастырь, а котрôй прислухує ся шк. ордин. о. комисарь, щобы мôгъ пôзнати, въ якій способъ и зъ якимъ успѣхомъ преподає ся наука религіи. Шкôльно ордин. о. комисарь може и самъ задавати вопросы ученикамъ зъ такой матеріи, котра пôсля дневника лекційного була взята въ школѣ.

VII. Кромѣ того має візитуючій переконати ся:

а) чи наука религіи розпочинає ся и кôнчитъ ся, якъ приписано, набожною пѣснею и молитвою и чи порядокъ пѣсней и молитвъ, уживаныхъ въ протягу тыжня, находитъ ся въ школѣ, и чи удѣляє ся и кимъ спѣвъ церковный;

б) чи молодѣжь має приписанî пôдручники катехизму, исторіи библійнои и иншî, и чи о. катихитъ держитъ ся тыхъ пôдручникôвъ;

в) чи дѣти, умѣючî читати, маютъ апробованî властію церковною молитвословы;

г) чи дѣти умѣютъ молитвы, 10 заповѣдей Божихъ, 5 заповѣдей церковныхъ и 6 правдъ вѣры;

д) чи обзнакомленî суть зъ подѣломъ року церковного и зъ найважнѣйшими обрядами богослужебными;

е) яке есть моральне захованє дѣтей въ школѣ и церквѣ;

ж) чи ходятъ на Службу Божу въ Недѣлѣ и Свята и чи кôлько разы въ роцѣ принимаютъ св. Тайны Покаянія и пресв. Евхаристіи;

з) чи перве Причастіє вôдбуває ся зъ належитымъ торжествомъ и коли;

и) чи о. катихитъ взглядно душпастыръ старає ся пôсля пляну наукового вычерпати предметъ науки религіи въ приписанôмъ часѣ; чи уживає доброи методы; чи правильно ходитъ до школы на годины и тіи записує до дневника шкôльного; чи предметъ взятый записує коротко до дневника лекційного, котрый належитъ въ канцеляріи парохіяльнôй переховувати; яке есть его вôдношенє до учителя; и

і) чи удѣляє ся наука религіи въ школѣ промысловôй, если така есть въ мѣсци.

VIII. По скôнченôй візитаціи промовитъ шкôльноордин. о. комисарь до молодежи, заохочуючи ю до набожности, пильности, скромности, почитаня старшихъ и проч.

IX. Въ присутности дѣтей або учителя не може шкôльноордин. о. комисарь дѣлати жадныхъ увагъ о. катихиту. По скôнченой візитаціи може и повиненъ удѣлити але лишь самому о. катихиту свôй уваги, рады и всказôвки.

X. Зъ довершенои візитаціи шкôлъ предложитъ шкôльноордин. о. комисарь при кôнци року шкôльного а найдальше до кôнця серпня Епп. Ординаріятови докладне и строго совѣстне справозданє, долучаючи до него выказъ пôсля слѣдуючого формуляра:

Число порядочне	Назва мѣсцевости	Рôдъ школы	Языкъ выкладовый	Имя и прозвище катихита	Силы учительскі	Число дѣтей	Ихъ моральне поведенє	Успѣхъ въ науцѣ религіи	Число годинъ, въ котрыхъ н. религіи була удѣляна	Станъ спѣву церковного	Принятіє св. Тайнъ Пок. и Евхар.	УВАГА

XI. Еслибы шк. ордин. о. комисарь замѣтивъ, що наука религіи въ школѣ совсѣмъ не удѣляє ся, або що заходитъ въ тôмъ взглядѣ яка инна важна неумѣстнôсть, то повиненъ, не чекаючи кôнця шкôльного року, безпроволочно о тôмъ Еп. Ординаріятови донести.

Выдаючи повысшу инструкцію для шкôльноординаріятскихъ оо. комисарѣвъ, поручаємъ Вс. оо. деканамъ, туюже на найблисшôмъ соборчику деканальнôмъ зôбранымъ священникамъ вôдчитати и такъ шкôльноордин. оо. комисарѣвъ якъ и всѣхъ прочихъ душпастырôвъ и катихитôвъ вôзвати, щобы зъ нею и зъ всѣми въ ней наведеными законами и роспорядженями добре зазнакомили ся и ихъ якъ найточнѣйше придержували ся. Пр. Духовеньство знає превелике значенє школы, длятого довжно молодежію шкôльною и въ загалѣ школою якъ найсовѣстнѣйше заниматись. Удѣляти науку религіи въ школѣ обовязанѝ душпастырѣ зъ титулу любови и справедливости взглядомъ своихъ парохіянъ.

Шкôльноординаріятскѝ оо. комисаръ, сповняючи въ имени Епископ. Ординаріяту свою тяжку довжнôсть безъ всякои ремунераціи, дѣлаютъ зъ правдивымъ пожертвованємъ. Они не повиннѝ однакъ забувати, що дѣлаютъ для добра св. церкви, и для добра народа, и що вôдберутъ свою нагороду у Господа Бога. И Епископ. Ординаріятъ буде памятати на ихъ заслуги около школы и буде ихъ по своєи можности вôдповѣдно увзглядняти.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 30. Листопада 1904.

Ч. 74.

Ч. 7075. Поправки похибокъ въ Вѣстнику епарх. Ч. X/04.

При печатаню Архієрейского Посланя до ч. 418/орд. „О небезпечно хорыхъ и умираючихъ и о власти удѣляня Апост. благословеня зъ повнымъ вôдпустомъ“ (Вѣстн. епарх. ч. X. (1904) зайшли слѣдуючѝ друкарскѝ ошибки, а именно:

а) на стор. 133 въ стиху 5 зъ горы по словахъ „Въ тôмъ часѣ“ пропущено слова *„праведникъ має свою“*;

б) на стор. 133 въ стиху 19 зъ горы мѣсто „поручаючи“ має бути *„поучаючи“*;

в) на стор. 136 въ стиху 12 зъ горы по словахъ „въ щирôмъ“ пропущено слова *„розкаяню, по гôднôмъ“*.

Сѝ случайнѝ ошибки поручає ся на дотычныхъ мѣсцяхъ въ Вѣстнику епарх. поправити.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль 30. Листопада 1904.

Ч. 75.

Ч. 7182. О дальшихъ жертвахъ на будову доч. церкви на Засаню въ Перемышли.

Зъ симъ числомъ Вѣстника епарх. розсылаєся выказъ жертвь зôбраныхъ на будову дочернои церкви парохіяльнои „св. Равноапостольного Великого князя Владиміра“ на Засаню въ Перемышли, надôсланый тутъ дотычнымъ комітетомъ.

Якъ въ кождôй богоугоднôй и народнôй справѣ, такъ и въ тôмъ дѣлѣ вôдозвы комітету и Еп. Ординаріята не лишилися успѣху але знайшли щирый вôдгомонъ въ серцяхъ Всч. Духовеньства и вѣрныхъ не лише нашои епархіи але цѣлого краю.

Дѣло дуже важне; одинока церковь въ Перемышли, церковь катедральна, не може помѣстити всѣхъ вѣрныхъ нашого обряду, котрыхъ число значно взрастає, не може помѣстити молодѣжи школьнои и вôйска, такъ въ Перемышли численного.

Тожь Еп. Ординаріятъ, розсылаючи той выказъ, горячо поручає Всч. Духовеньству благальну просьбу комітету и просить о присылане новыхъ жертвъ на тую богоугодну цѣль, на тоє такъ конечне дѣло.

Вôдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 8. Грудня 1904.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 7006. Впр. о. Левицкій Василій, протонотарій Ап. и парохъ въ Сокали им. Защитникомъ (адвокатомъ) при епархіальнôмъ Судѣ церковнôмъ.

Ч. 6134. о. Кокуревичь Михаилъ, завѣд. деканата и парохъ въ Бѣгалахъ, имен. школьноорд. комисаремъ на деканатъ Любачôвскій.

Ч. 6777. о. Подолиньскій Володимиръ, парохъ въ Деревнѣ, им. такимъ самымъ комисаремъ на деканатъ Жовкôвскій.

Ч. 6694. о. Несторовичь Николай, парохъ въ Татарахъ, им. такимъ самымъ комисаремъ на деканатъ Мокряньскій, въ мѣсце увôльненого вôдъ сеи довжности на власне прошене о. Василія Скобельского, пароха въ Прусахъ.

Ч. 7078. о. Солтыкевичь Орестъ, получивъ каноничну институцію на парохію Улючь дек. Бирчаньского.

Ч. 7078. о. Саноцкій Володимиръ, получивъ завѣдательство парохіи въ Ялинѣ дек. Сяноцкого.

Въ пропозицію принятй:

Ч. 7249. На парохію Яворки дек. Мушиньского: Дуркотъ Александеръ.

Ч. 7250. На парохію Ванôвъ дек. Белского: 1. Калужняцкій Волод., 2, Пясецкій Левъ, 3. Миколайчукъ Мартинъ, 4. Гиссовскій Петръ, 5. Демцю Мих. 6. Ковальскій Іоанъ, 7. Карпевичь Іоанъ.

Ч. 7251. На парохію Береска дек. Балигородского: 1. Мокрицкій Вас. 2. Яцковскій Мих., 3. Коленьскій Волод., 4. Гумовскій Петръ, 5. Киричиньскій Илія, 6. Гукевичь Волод., 7. Лахъ Димитрій, 8. Миколаєвичь Конст., 9. Ольшаньскій Валєріянъ.

Ч. 7258. На парохію Бутыны дек. Угнôвского: 1. Омеляньскій Евгеній, 2. Мацускій Левъ, 3. Насальскій Волод., 4. Паппъ Орестъ, 5. Пясецкій Левъ, 6. Паньковскій Илярій, 7. Миколайчукъ Мартинъ, 8. Миколаєвичь Конс. 9. Гнатишакъ Орестъ.

Ч. 7253. Презенту на Раббе дек. Балигородского получивъ о. Клишь Теофиль.

Ч. 6849. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 14/11 1904 ч. 153768 продовжило дотацію зъ фонду рел. на дальшій оденъ рôкъ для сотрудника въ Вацовичахъ.

Ч. 6883. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 8/11 1904 ч. 153770 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Жужелю.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, 13. Грудня 1904.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлерь.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Йосифа Стифіого въ Перемышли 1904.